

Biblická hodina – 01.09.2022

Suspírium: „Bol si nablízku, keď som volal. Povedal si: „Neboj sa!“ Pán môj, viedol si spory mojej duše, vykúpil si môj život.“ (Nár 3,57-58) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 28: „Ó, skala moja, Hospodine...“

Modlitba

Stojíme pred Tebou s vďačnosťou, nebeský Otče náš, a ďakujeme Ti, že „Ty nedopustiš, aby sme boli skúšaní nad svoje sily, ale so skúškou nám dáš aj východisko, aby sme ju vládali zniesť.“ (viď. IK 10,13) Vyznávame Ti, že my nemáme silu bojovať, zápasiť a trpieť, ale keď na nás zavolaš, náš život sa pohne k Tebe a my vieme, že sa Ti môžeme s dôverou zveriť. Teraz k Tebe prichádzame ako tí, ktorí vedia, kto si a čo pre nás znamená Tvoje slovo pravdy. Tak nás príď podporiť cez príbeh Abraháma pod ťarchou skúšok, aby sme cítili, že si dobrý a že Tvoja služba sa snaží s nami vždy udržiavať ten najintímnejší vzťah. Prosíme Ťa, aby si sa uzavrel do tajomnej komnaty našich srdc, aby sme aj my mohli žiť a pohybovať sa len s Tebou. Prosíme, podpor svoju cirkev, ktorá ešte aj dnes prahne po Tvojom učení jedinečnej obety Ježiša Krista. Pestuj i s nami vzťah tak, ako kedysi ho pestoval s Abrahámom. Buď v nás silný a zmiluj sa nad nami, lebo si viac pre nás ako všetko a všetci skrze krv Ježiša Krista. Amen.

Biblický text: Prvá Kniha Mojžišová 22. kapitola

„Po týchto udalostiach Boh skúšal Abraháma a povedal mu: „Abrahám!“ On odvetil: „Tu som.“ Boh povedal: „Vezmi svojho jediného syna Izáka, ktorého miluješ, odíď do kraja Morija a obetuj ho tam ako spaľovanú obeť na vrchu, o ktorom ti poviem.“ Abrahám včasráno osedlal osla, vzal so sebou dvoch sluhov i svojho syna Izáka. Keď naštiepal dreva na spaľovanú obeť, vstal a vybral sa na miesto, o ktorom mu hovoril Boh. Na tretí deň Abrahám pozdvihol oči a zďaleka uzrel to miesto. Povedal svojim sluhom: „Zostaňte tu s oslom. Ja pôjdem s chlapcom tá, pokloníme sa Bohu a vrátíme sa k vám.“ Abrahám vzal drevo na spaľovanú obeť a naložil ho na svojho syna Izáka. Sám vzal oheň a nôž a tak šli obaja spolu. Izák povedal svojmu otcovi Abrahámovi: „Otec!“ Ten odpovedal: „Čo chceš, syn môj?“ Izák sa spýtal: „Pozri, oheň a drevo je tu, no kde je baránok na spaľovanú obeť?“ Abrahám odvetil: „Syn môj, baránka na spaľovanú obeť si obstará Boh.“ Tak šli obaja spolu ďalej. Keď došli na miesto, o ktorom im povedal Boh, Abrahám tam postavil oltár, naukladal naň drevo, zviazal syna Izáka a položil ho na oltár, na drevo. Abrahám vystrel ruku, vzal nôž, aby zabil svojho syna. Vtom z neba zavolał naňho Hospodinov anjel: „Abrahám, Abrahám!“ On odpovedal: „Tu som!“ Anjel mu povedal: „Nedotýkaj sa chlapca, neublíž mu! Teraz viem, že sa bojíš Boha, lebo si mi neodoprel ani svojho jediného syna.“ Abrahám sa rozhlíadol a v kroví uzrel barana

zachyteného za rohy. Abrahám šiel, vzal barana a obetoval ho namiesto svojho syna ako spalovanú obeť. Abrahám nazval toto miesto „Hospodin sa postará“. Tak sa dodnes hovorí: „Na vrchu sa Hospodin postará.“ Hospodinov anjel znova zavolať z neba na Abraháma a povedal: „Prisahám na seba samého,“ znie výrok Hospodina, „pretože si to urobil a neodoprel si mi svojho jediného syna, určite Ťa požehnám a rozmnožím tvoje potomstvo ako hviezdy na nebi a ako piesok na morskom brehu; tvoje potomstvo sa zmocní brány svojich nepriateľov. Pretože si poslúchol môj hlas, v tvojom potomstve budú požehnané všetky národy zeme.“ Potom sa Abrahám vrátil k svojim sluhom a všetci spolu sa pobrali do Beér-Šeby, kde Abrahám býval. Po týchto udalostiach oznámili Abrahámovi: „Milka porodila synov tvojmu bratovi Nachórovi: prvorodeného Úca, jeho brata Búza a Kemuela, Aramovho otca, Keseda, Chaza, Pildáša, Jidláfa a Betuela.“ Betuelovi sa narodila Rebeka. Týchto ôsmich porodila Milka Abrahámovmu bratovi Nachórovi. Aj jeho vedľajšia žena, ktorej meno bolo Reuma, porodila Tebacha, Gachama, Tachaša a Maachu.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Udalostí je viac než dosť v živote Abraháma (IMojž 12-25), ale v tejto kapitole pôjde o neobyčajný zvrät. Samotný Ján Kalvín píše vo svojej kázni na tento biblický text: „Abrahám žije v pokoji a v spokojnosti, veď má syna“, ale jeho pokoj je narušený Božím rozkazom: „Odíď do kraja Moríja...“ Božie „odíď!“ je už druhé v poradí v živote Abraháma. (viď. IMojž 12,1), ale toto nemá obdobu. On poslúchol Hospodina a vyšiel z Charánu. Teraz však má byť obetovaný jeho syn, ktorého dostal cestou zaslúbení. Abraháмова nádej sklesla. Ide o skúšku poslušnosti, aby chodil po ceste Hospodinových. Slovo „jediný“ vyjadruje ojedinelosť a výnimočnosť Izáka. Toto slovo sa vo Svätom Písme objavuje v prípade trúchlenia nad prvorodenými jedináčikmi:

„Dcéra môjho ľudu, odej sa do vrecoviny, váľaj sa v popole, smúť ako za jedináčikom, trpko nariekaj: „Náhle prišiel proti nám ničiteľ!“ (Jer 6,26)

„Na smútok premením vaše slávnosti a na žalospevy všetky vaše piesne; vrecovinou pokryjem všetky bedrá a každú hlavu plešinou; a urobím to ako smútok za jedináčikom a koniec toho ako trpký deň.“ (Am 8,10)

„No na Dávidov dom a na obyvateľov Jeruzalema vylejem ducha milosti a úpenlivých prosieb. Potom budú hladieť na mňa, ktorého prebodli. Budú nad ním nariekať, ako sa narieka nad jedináčikom, a bedákať, ako sa bedáka nad prvorodeným.“ (Zach 12,10)

Abrahám sa sústredil na Boží rozkaz. Nezaújíma ho nič a nikto. Ani to, čo doposiaľ vybojoval. Ani to, čo z Božej milosti dostal. Teraz je dnes a slovo Božie je prvoradé. On už sa rozlúčil so svojou minulosťou, veď dostal nové meno od Hospodina. Ide i so svojim synom vpred. Nie je to ľahké, veď Boh mu daroval všetko práve v ňom, a teraz si ho žiada späť. Máme právo so pýtať Hospodina:

Prečo? Máme právo sa pýtať Boha ako rodičia chorých a bezvládných detí, ako opatrovatelia onkologických detí, ako rukojemníci života a smrti: „Prečo si mi ho daroval, ak mi ho následne berieš?“ Máme právo sa pýtať Boha alebo máme byť fatalistickí a hľadiť na NEHO, Kto sa k nám prihovára a žiada poslušnosť? Je to ťažké. Božie slovo však žiada bezodkladné rozhodnutie. Abrahám koná. Na druhý deň odchádza, berie si so sebou syna, dvoch mládencov, drevo a nediskutuje s nikým. Všetko pripravuje ako ten, kto je pripravený obetovať Hospodinovi jediného syna.

Tretí deň vidí miesto, kde má vykonať svoj čin. Bude to pre neho skúška viery. Začína sa tvrdý boj, a pritom už všetko je pripravené. Chce zostať sám so svojim synom. Chce zostať sám a dobojovať. Všetka opora už zlyhala, ale teraz prichádza viera. Viera je totiž poslušnosť. Musíme sa naučiť bojovať so živou vierou.

Izák nesie drevo ako poslušný syn a rozprávajú sa. Je ako odsúdenec, ktorý berie svoj vlastný kríž. A syn sa vypytuje: „Kde je obetný baránok?“ Je medzi nimi otvorený vzťah syna a otca. Dieťa sa všetko môže opýtať vlastného otca. Otvorený a živý vzťah má so svojim dieťaťom ten, kto sa spolieha na Boha Otca Všemohúceho.

„Hospodin sa postará...“ – to je detinská viera. „Hospodin sa postará...“ – to je osobné vyznanie otca pred vlastným synom. Otec vie, že jeho syn má byť obetovaný ako spaľovaná obeta, ale synovi hovorí o tom, že Boh všetko vie a vidí. Ako sa postaral o nich počas cesty, tak sa postará aj o ich obetný dar.

Otec Abrahám všetko sám pripravil. Nič mu nechýba. Stavia oltár, zväzuje syna, a chystá sa ho prebodnúť na oltári. Je pripravený obetovať svojho syna. A v tom dvojité zvolanie zastaví ruku OTCA: „Abrahám, Abrahám!“ Kým Boh pokúšal svojím slovom Abraháma, tu ho už Hospodinov anjel zastavuje. Zvolá naňho razantne. Osvedčila sa Abraháмова bohobojnosť. V skúškach sa ukáže, aká je pravá viera. Abrahám obstál v skúške Pánovej: „**Blahoslavený muž, ktorý odolá v skúške, lebo keď sa osvedčí, prijme veniec života, ktorý Pán prisľúbil tým, čo ho milujú.**“ (Jk 1,12) Boh Hospodin žiada celé srdce človeka, ale nežiada od NIKOHO ľudské obete ako to praktizovali aj v Izraeli i poprední predstavitelia Božieho ľudu: Acház „...*uberal sa cestou izraelských kráľov, ba i vlastného syna dal upáliť podľa ohavností národov, ktoré Hospodin vyhnal spreď Izraelitov.*“ (IIKr 16,3) Pohanské praktiky v živote Izraela.

Hospodin ako Boh sa ukázal Abrahámovi, Ktorý obeť srdca žiada od svojho služobníka, ale obeť Baránkovu sám dáva. „**Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta**“ (Jn 1,29.36) je Kristus Pán, Ktorého cesta trvala tri dni a tri noci pre nás, za nás a namiesto nás. On vie, čo je to smrť a vzkriesenie. Jeho poslušnosť je neporovnateľná s Abrahámovou poslušnosťou. Abrahám sa musí naučiť, že škola viery je o tom, či mu slúžime nedeliteľným srdcom, veď i dieťa, dar Boží: jedináčik sa môže stať modlou pre človeka.

Abrahám dostáva svoje predošlé zaslúbenie. Obstál v skúške viery. Pokúšaný dostáva do daru to, že Hospodin vidí jeho službu, ale služba jeho potomkov bude taktiež pred očami Hospodinovými. Boh poukazuje čisto na seba. On je pripravený svojho vlastného Baránka obetovať na kríži a povedať celému svetu: Milujem Vás. Abrahám vidí východisko z tejto patovej situácie. Uvidí barana. V tejto obeti Boh sa postará nielen o Abraháma a Izáka, ale aj o nás. Vidieť Baránka Hospodina. Vidieť Božiu lásku. Práve preto Abrahám tam, kde vidí skutočnú Božiu lásku a starostlivosť, tam budú jeho potomkovia v chráme Hospodinovom obetovať spaľovanú obeť Pánovi. Abrahám počuje znova tie zaslúbenia, ktoré po tejto skúške ho znova pozdvihnú a obohatia. Bohu je možné i nemožné: Ako hviezdy a ako morský piesok. Títo potomkovia budú hájiť a brániť zem pred mocenskými rozbrojmi. Požehnanie z neba, ale aj rozmnožovanie, ba dokonca aj brány nepriateľov: *„A ja ti hovorím: Ty si Peter a na tej skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu.“* (Mt 16,18) Všetko môžu prijať od Hospodina.

Abrahám sa vracia do Beer-šeby. Vracia sa so svojim synom ako vzkrieseným. Tu sa dozvedá o tom, že rodina sa rozrastá. Tento zoznam potomkov obsahuje mená, ktoré budú pre Abraháma a Izáka dôležité. Správa o synoch a dcérach je pokračovaním Božieho videnia a požehnania. Posolstvo rozmnožovania je skryté v týchto osobách. Mená potomstva sú znakom Božieho zaslúbenia, ktoré sa naplní. Život je neobyčajný dar. Život ako dar Hospodina. Všetko závisí od NEHO a to práve po skúške viery: *„Vo viere Abrahám obetoval Izáka, keď bol skúšaný, a jednorodeného prinášal ako obeť ten, ktorý dostal prisľúbenia a ktorému bolo povedané: Po Izákovi sa bude volať tvoje potomstvo. Usudzoval totiž, že Boh má moc vzkriesiť aj mŕtvych. Preto dostal Izáka naspäť aj ako predobraz vzkriesenia.“* (Žid 11,17-18)

Vo viere... Osobná živá viera. Kto bol Kristus pre apoštola Pavla? *„...život, ktorý teraz žijem v tele, žijem vo viere v Božieho Syna, ktorý ma miloval a vydal seba samého za mňa.“* (Gal 2,20)

Vo viere... Osobná živá viera. Kto bol Kristus pre apoštola Petra?: *„...On ako bezchybný a nepoškvrnený baránok bol na to síce vopred vyhladený ešte pred stvorením sveta, ale zjavený v posledných časoch kvôli vám.“* (1Pt 1,19-20) A čo my? Do školy viery sme zapísaní i my.

Biblický text: Prvý list Korinťanom 12. kapitola, 1-11. veršov

„Pokiaľ ide o duchovné dary, nechcem, bratia, aby ste zotrúvali v nevedomosti. Viete, že keď ste ešte boli pohanmi, ťahalo vás to k nemým modlám, ako ste boli k tomu vedení. Preto chcem, aby ste vedeli, že nikto, ak hovorí v Božom Duchu, nepovie: „Prekliaty Ježiš!“ a nikto nemôže povedať: „Ježiš je Pán!“, iba ak v Duchu Svätom. Preto sú dary milosti rôzne, ale Duch je ten istý; a rôzne sú aj služby, ale Pán je ten istý; a rôzne sú aj účinky moci, ale Boh je ten istý, ktorý

pôsobí všetko vo všetkých. Každému je však daný prejav Ducha na spoločný úžitok. Jednému sa totiž skrze Ducha dáva slovo múdrosti, inému však podľa toho istého Ducha slovo poznania, inému zas viera v tom istom Duchu a inému dary uzdravovania v jednom a tom istom Duchu; inému schopnosť konať divy, druhému prorokovať, inému dar rozlišovať duchov, inému zas rôzne druhy jazykov a inému výklad jazykov. No toto všetko spôsobuje jeden a ten istý Duch, ktorý každému osobitne udeľuje dar, ako chce."

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1-3.verš:

Väčšina veriacich v Korinte bola pred poznaním Krista ponorená do pohanských satanských náboženstiev. Mnohí ľudia dokonca dosiahli stav extázy pri uctievaní cudzích bohov. Nejaká sila ich unášala, hnala popri rôznych démonických prejavoch smerom k božstvám, ktoré sa ukázali ako nemé modly. Touto hnacou silou bola existujúca sila vytvorená zlom. Apoštol Pavol potrebuje nevedomým a zmäteným Korinťanom objasniť základné veci o stave veriaceho, teda duchovného človeka. Po prvé, ktokoľvek hovorí pod mocou Ducha Svätého, nemôže Ježiša spomínať ako prekliateho. Po druhé: zo srdca, iba skrze Ducha Svätého môže niekto povedať, že Ježiš je Pán. Môžu vyznávať Pána Ježiša Krista pod mocou Ducha Božieho. Staroveké spoločenstvo Kristovo stálo na tomto vyznaní. Toto je najstaršie vierovyznanie. Vo svete, v ktorom cisári museli byť uctievaní ako bohovia a navyše každý národ mal svojho pohanského boha i sprievodné uctievanie, mohla byť táto viera iba výsledkom všadeprítomnej vnútornej zmeny a odvážneho záväzku kresťana: Ježiš je Pán! Týmto vyznaním viery sa v tieni mučeníctva obrátili chrbtom bohom, ktorých doteraz uctievali. Existujú dôkazy, že v rannej cirkvi boli počas zhromaždení, keď sa recitovalo toto vyznanie viery, vopred odoslaní cudzinci a dokonca aj dospelí, ktorí čakali na krst. Keď boli členovia medzi sebou, nahlas vyznávali: Ježiš je Pán! Obsah tohto vierovyznania poznajú len skutočne Bohom zainteresovaní. V dnešnej kresťanskej Európe toto vyznanie už nemá takú elementárnu silu ako kedysi v hĺbinách katakomb. Dnes ľudia takmer neveria v Ježiša. Ale pre nás, ktorí vyznávame vieru, je toto vyznanie skalou života.

Ako sa dnes staviame k tomu vierovyznaniu? Čo znamená pre tvoju osobnú vieru to, že Ježiš je Pán? Ak Pán Ježiš je pre Teba Bohom, ako Ho uctievaš vo svojom osobnom živote? V Duchu Svätom vyznávaš Krista, Ktorý Ti v srdci vznecuje evanjelium?

4-7.verš:

Ježiš vstúpil na nebesá vo svojom slávnom vzkriesenom tele, ale skrze Ducha Svätého Ducha zostáva s nami až do skonania sveta. Existuje ďalší úžasný spôsob, akým je prítomný vo svete: prostredníctvom svojho tajomného tela, ktoré

možno vidieť a zažiť: a toto je cirkev, zhromaždenie. Jeho láska, vyliatie Jeho milosti, Jeho služba a Jeho čistota sa zjavujú v cirkvi a cez ňu vo svete.

Apoštol Pavol opisuje Krista prejaveneho v cirkvi v troch aspektoch:

1. dary milosti, 2. služby prijaté od Ježiša, 3. účinky moci.

1. Pán Boh Duch Svätý rozdáva zo svojej milosti dary spôsobilé na službu.

2. Pán Ježiš povoláva svoje deti do služby. Prideluje tieto služby, volá k nim a vkladá do nich: Všetko, čo buduje toho druhého, to je služba.

3. Ľudia činia pokánie, sú očistení od hriechov, oslobodení skrze milosti, zbavení hriechov, zmierení s Bohom, zažívajú zázraky z vypočutia modlitieb a medziľudské vzťahy sa premieňajú.

Väčšina veriacich si neuvedomuje, čo dostali, rovnako ako Korinťania. Mnohí ľudia vedia, čo dostali, no svojimi darmi neslúžia a ani ich nevyužívajú. Iní ich poznajú a používajú, no skrášľujú si nimi len svoju individuálnu rolu. Napokon sú aj takí, ktorí sa neoslavujú povoláním, silami a darmi, ktoré dostali, ale budujú ho milovaním Kristovho tela, skutočne slúžia v prospech iných.

Aké dary milosti podľa vás rozdáva Duch v našej cirkvi? Myslíte si, že obrátení ľudia v našom cirkevnom zbore, žijú so svojimi povolaniami a darmi milosti? Do akej miery je náš cirkevný zbor budovaný povolaniami a charizmami, ktoré sa prejavujú v jej členoch? Zo služieb, ktoré sa prejavujú v našom cirkevnom zbore, z ktorých si najviac vybudovaný, môj drahý brat a milá sestra?

8. verš

Slovo múdrosti – Nieкто je už triezvy a rozvážny od detstva. Už aj so svojim svetským okom uvažuje s nadhľadom. Jeho oči vidia cez problémy vecí, jeho závery sú správne a potvrdené. Pred obrátením ho však viedli len pozemské ciele a v ničom nehľadal Kristov prospech. Každý narodený človek sa teda aj napriek svojej múdrosti ukazuje v podstate ako blázon, pretože nepočíta s Jediným Potrebným. Ak takýto človek sa obráti, stavajú v ňom na seba dve veci. Rozvážnosť, ktorú dostal od Boha, zostáva, ale je podriadená tomu Pravému: Ježišovi Kristovi, ktorý nám dal všetku múdrosť. Bude múdry v Kristovi. On Ho počúva a stavia na ňom. Jeho múdrosť, ktorú v ňom Boh pestoval od narodenia, tiež dostáva novú žilu, je presiaknutá poslušnosťou zrodenu z viery a stáva sa veľmi užitočnou pre neveriacich i veriacich, bratov a sestry, i cirkevné zbory. Zároveň Boh môže dať aj zdanlivo bezvýznamnému členovi cirkvi v určitých situáciách takú múdrosť zhora, ktorá sa prejavuje len skrze Neho. Múdrosť si nemožno privlastniť, je to dar a nie vlastníctvo. Naša skúsenosť ukazuje, že po obrátení niektorí ľudia napredujú v múdrosti a u iných tento dar chátra kvôli nevere. Koho v okruhu svojich známych vnímate ako múdreho človeka? Môžeš spomenúť moment, kedy si dostal od Boha mimoriadnu múdrosť či už pre svoj život, alebo pre životy iných? Vieš, môj drahý brat, moja drahá sestra, že múdrosť

možno žiadať od Boha? „Ak sa však niekomu z vás nedostáva múdrosti, nech prosí Boha, ktorý dáva štedro a bez výčítiek, a dostane ju.“ (Jk 1,5)

Slovo poznania – Tí, ktorí dostali dar poznania, sú lepšie informovaní vo svete teoretických súvislostí a vidia jednotlivé tézy kresťanskej viery v súlade s Božím poriadkom. Rozpoznajú poriadok a správny sled cesty spásy a nachádzajú v ňom aktuálnosť v každodenných duchovných prúdoch: to je dar poznania. Satan sa snaží zatemniť tento poriadok spásy. Podarilo sa im spútať ľudský svet povrazmi klamstiev. Na to Ježiš povedal: „*Poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.*“ (Ján 8,32)

Duch Svätý môže dať dar poznania:

- pochopiť, aké posolstvo sa skrýva v každom Slove Božom;
- správne chápanie a vysvetľovanie Slova Božieho a nie nedorozumenie a dezinterpretácia
- objavovanie súvislostí medzi pasážami Biblie.

Zažili ste, že ste spoznali biblickú pravdu a tým sa váš život oslobodil od bremena?

Drahý brat a milá sestra! Spomínaš si na obdobie svojho nábožného života, keď ťa nejaké falošné učenie na chvíľu zviedlo z cesty, ale nakoniec ťa správne poznanie napokon napravilo?

Poznáš brata alebo sestru, ktorý / ktorá ti zjavil/a pravdu Slova, aby si tomu Slovu dobre rozumel/-a a vyložil/-a ho. Správny výklad Slova Božieho má za následok i triezve sebahodnotenie?

9. verš

Viera – Pavol tu hovorí o viere, ktorá je potrebná pre určité poslanie alebo je daná, aby obstála v skúške. Táto viera vidí za všeobecnú prozreteľnosť a za kamenný múr týčiaci sa na hranici možností, objavuje otvorené dvere milosti, cez ktoré s veľkou dôverou prechádza. Iní nevidia tieto dvere milosti. Pre nich by to bolo pokušenie od Boha zvoliť si túto cestu viery. Takúto vieru nachádzame v 11. kapitole v Listu Židom v životoch vierohodných. Aj Petrova požiadavka vyzerala tak: „*Pane, ak si to ty, rozkáž mi, aby som prišiel k tebe po vode!*“ (Mt 14,28) Veľký pokoj je aj v srdci človeka, ktorý získava takúto neoblomnú vieru. Taká bola viera Dávida, ktorý sa odvážil postaviť proti Goliášovi a vopred povedal, že mu odsekne hlavu. (IS 17)

Keď György Müller čítal v knihe Žalmov, že Boh je „*otcom sirôt*“ (Ž 68,6), Duch Svätý mu daroval vieru zriadiť ústav pre 2000 sirôt bez toho, aby mal jediný cent. Mimoriadna viera: „*Amen, hovorím vám: Keby niekto prikázal tomuto vrchu: ,Zdvihni sa a vrhni sa do mora!’ a nezapochyboval by v srdci, ale veril by, že čo vyslovil, sa stane, splní sa mu to.*“ (Mk 11,23)

Drahé sestry a milí bratia! Máte z minulosti skúsenosť, že ste napriek okolnostiam niečomu uverili na podnet Ducha Svätého a ono sa to zázračne splnilo? Na čo by si teraz potreboval/-a dar viery vo svojom živote? V čo musí náš cirkevný zbor práve teraz veriť, aby sa posunul vpred?

Dary uzdravovania – Množné číslo naznačuje, že tento dar sa prejavuje rôznymi spôsobmi u rôznych osôb a jeho prejavy môžu vypadáť rôzne.

10. verš

Schopnosť konať divy – Aké divy má na mysli apoštol Pavol? Napríklad keď prorok Eliáš na vrchu Karmel vo forme ohňa vykonal Boží súd (IKr 18), alebo keď apoštol Pavol vzkriesil Eutychusa v Troade. (Sk 20,7-12) Nakoniec tu uvediem Pavlov čin na osobe Elymása: „**Vtedy Saul, ktorý sa volal aj Pavol, naplnený Duchom Svätým, uprel naňho zrak a povedal: „Diablov syn, plný každej podlosti a každej falošnosti, nepriateľ akejkolvek spravodlivosti! Neprestaneš vari prevracať priame Pánove cesty? A teraz pozri, doľahne na teba Pánova ruka: Oslepneš a istý čas nebudeš vidieť slnko.“** Vtom na Elymasa padlo šero a tma, tápal vôkol seba a hľadal, kto by ho viedol za ruku.“ (Sk 13,9-11)

V súhrne môžeme povedať, že ide o zjavenie sa odhaľujúcich a oslobodzujúcich božských síl prejavujúcich sa proti diabolským silám, väčšinou to môže odkazovať na exorcizmus. V dnešnom modernom okultnom svete to môže byť veľmi aktuálne. V Nemecku je oficiálne registrovaných viac čarodejníč ako duchovných.

Cirkev je proti nim bezmocná, kým sa v cirkvi, v cirkevnom zbore neobjavia divy. Zároveň nech nás Boh chráni pred nepoznateľnými potulnými apoštolmi, ktorí namiesto oslobodenia prinášajú so sebou ešte väčšie otroctvo a temnotu. Nemali by sme sa modliť za a proti okultným silám pôsobiacim v našom prostredí?

prorokovať – znamená tlmočiť Božiu vôľu. Apoštol Pavol sa o tom zmieňuje podrobnejšie v 14. kapitole.

rozlišovať duchov – V Knihe Skutkov apoštolov v 16. kapitole vo veršoch 16. až 18., môžeme čítať, že keď apoštol Pavol pôsobil vo Filipách, slúžka za ním každý deň vykrikovala: „**Títo ľudia sú služobníkmi Najvyššieho Boha a ohlasujú vám cestu spásy.**“ Apoštol Pavol za vetou služobnice spoznal, že túto pravdu jej odhalil diabolský duch. Satan sa často prezlieka za anjela svetla. V posledných časoch bude roh falošného proroka podobný rohu Baránka, ale bude hovoriť ako drak (Zjav 13,11). Takto Nehemias spoznal cudzieho ducha vo svojom Šemajovi: „**Zbadal som, že ho Boh neposlal, ale proroctvo o mne vyslovil preto, lebo ho Tobija a Sanballat najali za odmenu.**“ (Neh 6,12-13)

Pri posudzovaní duší hovoríme o daroch milosti, ktoré dokážu rozlíšiť tri zdroje opísané v Biblii: božský, ľudský a diabolský. Ako pri všetkých daroch, aj tu existuje nebezpečenstvo, že niekto sám seba alebo iní vymenujú za „správneho sudcu duší.“ Keď sa tento titul dostane do ľudských rúk, stane sa nebezpečná vec; človek vidí diabla v čoraz väčšom počte ľudí, málokto zostane čistý, samozrejme on bude medzi nimi. Takto „nadaný“ človek veľa stojí, láme srdcia a vzťahy bratov a sestier a vzťahy, ktoré mu nie sú sympatické, ľahko nazýva zlými.

Sú takí, ktorí sú dobrí v poznaní ľudí vďaka ich prirodzenému obdareniu od Boha. Boh môže túto schopnosť požehnať aj na úžitok spoločenstva. Sú však prípady, keď Duch dáva nadprirodzenú schopnosť rozpoznať požehnanú alebo škodlivú osobu alebo situáciu.

Milý brat a drahá sestra! Spoznal/-a si v priebehu svojho života ľudí okolo seba, cez ktorých prúdi do Tvojho života požehnanie? Vybral/-a si si ich spoločnosť? Spoznal/-a si vo svojom živote ľudí a spoločnosti okolo seba, ktorí Ťa vedú nesprávnym smerom? Vedel si sa od nich vždy včas dištancovať? Vnímate v cirkevnom spoločenstve rozdiel medzi rečami s ľudským motívom a prejavmi s Duchom Svätým?

Posledné dva dary spolu súvisia: *rôzne druhy jazykov* a *výklad jazykov*. Jazyk je symbolom komunikácie. Interpretácia jazykov je však dôležitá. Uvedený dar bol nezrozumiteľný ako pre hovoriacu osobu, tak i pre spoločenstvo. Pre duchovný úžitok bolo potrebné túto reč vykladať, teda previesť do zrozumiteľnej reči. Túto schopnosť apoštol Pavol uvádza ako deviaty dar. Teda, ten, kto dostal dar rôznych druhov jazykov, mohol, ale nemusel dostať dar výkladu jazykov. Každý dar musí byť na úžitok spoločenstva. Čo si dostal od Boha, to aj treba využiť pre jednotu cirkevného zboru. Čo len teba obohacuje, to nie je dar, ale len tvoj duchovný pokrm. Sebeckto v spoločenstve Kristovom nemá čo hľadať.

11. verš

Apoštol Pavol viackrát, ale hlavne na konci zdôrazňuje pôvod darov milosti: jeden a ten istý Duch. Od NEHO pochádzajú tieto rozmanité dary a On ich takisto osobne udeľuje každému podľa toho, ako chce. Táto zmienka hovorí o požiadavke vďačnosti a o tej skromnosti, ktorá nedovoľuje žiadne vyvyšovanie sa nad druhým, totiž v Biblii sa nachádza skoro 70 darov milosti, ale Duch ich rozdeľuje.

Zoznam darov milosti v Biblii:

R 12, 6-8: *„Máme však rozličné dary podľa milosti, ktorá nám bola daná. Ak má niekto dar prorockva, nech je v súlade s vierou, ak má niekto dar služby, nech slúži, ak má niekto dar vyučovania, nech vyučuje. Kto má dar napomínania, nech*

napomína. Kto dáva, nech dáva úprimne. Kto je predstavený, nech koná horlivo. Kto preukazuje milosrdenstvo, nech to robí s radosťou."

Ef 4,11: „A on ustanovil jedných za apoštolov, iných zasa za prorokov a iných za zvestovateľov evanjelia, iných ustanovil za pastierov a učiteľov,..."

IPt 4,7-11: „Koniec všetkého sa priblížil. Buďte teraz rozvážni a triezvi, aby ste boli pohotoví modliť sa. Nadovšetko majte vytrvalú lásku jedni k druhým, lebo láska prikrýva množstvo hriechov. Buďte navzájom pohostinní, bez šomrania. Ako dobrí správcovia mnohorakej Božej milosti slúžte si navzájom každý tým duchovným darom, ktorý prijal. Keď niekto hovorí, nech hovorí slovami, ktoré mu dal Boh, keď niekto slúži, nech to robí silou, ktorú dáva Boh, aby bol vo všetkom oslavovaný Boh skrze Ježiša Krista! Jemu patrí sláva i moc na veky vekov. Amen."

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Proste teda a dostanete, aby vaša radosť bola úplná!“ (Jn 16,24b)
Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 437: „Ó, Ty Duchu Svätý, čo si z jasu nebeského..."